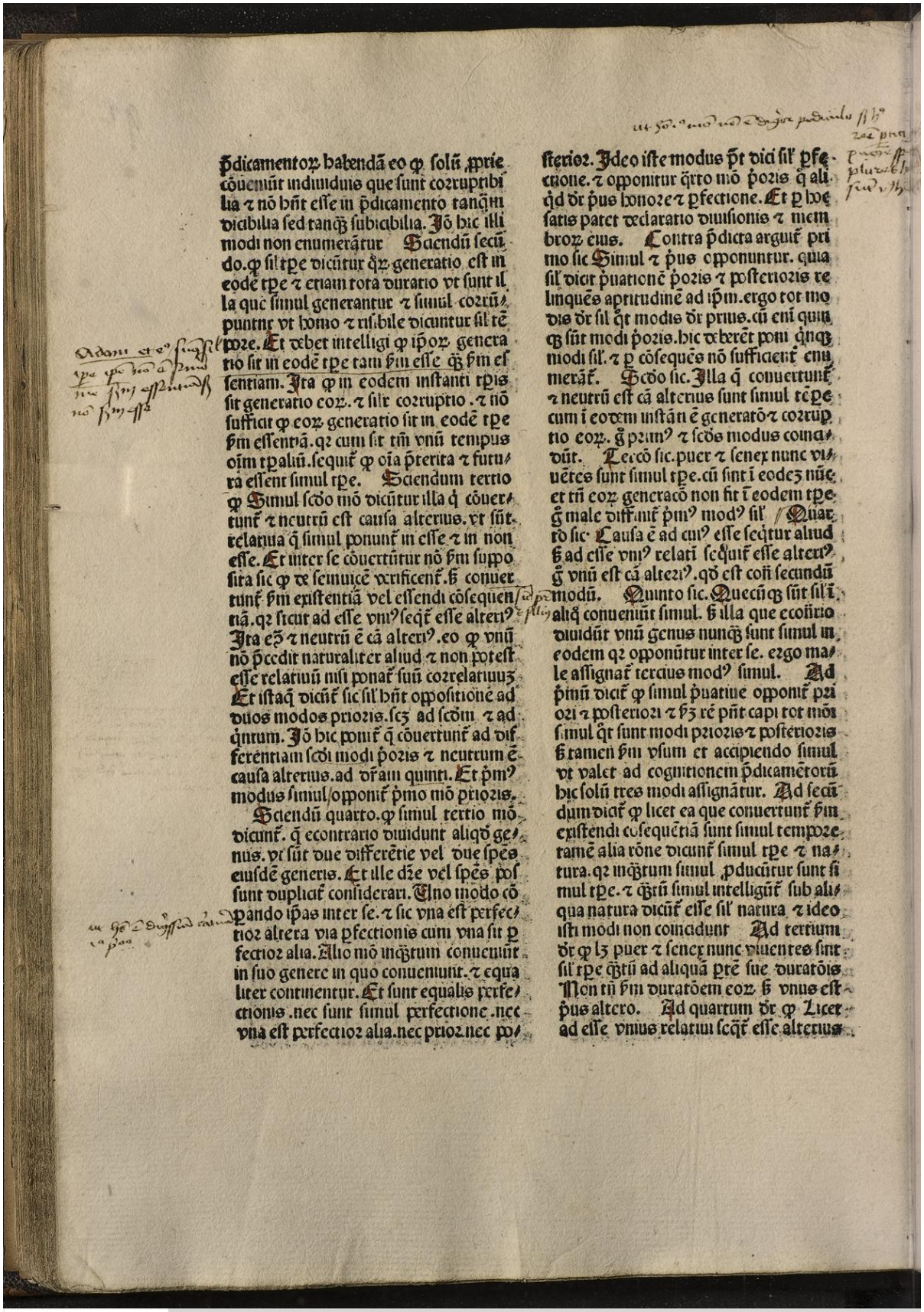

p̄dicamentoꝝ habendā eo ꝙ solū ꝓprie
cōueniūt indiuiduis que sunt corruptibi
lia ⁊ nō hn̄t esse in p̄dicamento tanq̄m
dicibilia sed tanq̄ꝫ subicibilia. Jō hic illi
modi non enumerātur Sciendū secū
do. ꝙ sil tp̄e dicūtur q̄ꝝ generatio est in
eodē tp̄e ⁊ etiam tota duratio vt sunt il
la que simul generantur ⁊ simul corrū
puntur vt homo ⁊ risibile dicuntur sil tē
pore. Et debet intelligi ꝙ ip̄oꝝ genera
tio sit in eodē tp̄e tam ꝑm esse q̄ꝫ ꝑm es
sentiam. Jta ꝙ in eodem instanti tp̄is
sit generatio eoꝝ. ⁊ silr corruptio. ⁊ nō
sufficit ꝙ eoꝝ generatio sit in eodē tp̄e
ꝑm essentiā. qꝛ cum sit tm̄ vnū tempus
oīm tp̄aliū. sequit̄ ꝙ oīa p̄terita ⁊ futu
ra essent simul tp̄e. Sciendum tertio
ꝙ Simul scd̄o mō dicūtur illa q̄ cōuer
tunt̄ ⁊ neutrū est causa alterius. vt sūt
relatiua q̄ simul ponunt̄ in esse ⁊ in non
esse. Et inter se cōuertūtur nō ꝑm suppo
sita sic ꝙ de seinuicē verificent̄. ꝫ conuer
tunt̄ ꝑm existentiā vel essendi cōsequen
tiā. qꝛ sicut ad esse vni⁹ seq̄t̄ esse alteri⁹
Jta ē ⁊ neutrū ē cā alteri⁹. eo ꝙ vnū
nō p̄cedit naturaliter aliud ⁊ non potest
esse relatiuū nisi ponat̄ suū correlatiuuꝫ
Et istaq̄ dicūt̄ sic sil hn̄t oppositionē ad
duos modos prioris. scꝫ ad scd̄m ⁊ ad
q̄ntum. Jō hic ponit̄ q̄ cōuertunt̄ ad dif
ferentiam scd̄i modi p̄oris ⁊ neutrum ē
causa alterius. ad dr̄am quinti. Et p̄m⁹
modus simul opponit̄ p̄mo mō prioris.
Sciendū quarto. ꝙ simul tertio mō
dicunt̄. q̄ econtrario diuidunt aliqd̄ ge
nus. vt sūt due differētie vel due spēs
eiusdē generis. Et ille dr̄e vel spēs pos
sunt duplicit̄ considerari. Vno modo cō
p̄ando ip̄as inter se. ⁊ sic vna est perfec
tior altera via p̄fectionis cum vna sit p̄
fectior alia. Alio mō inq̄tum conueniūt
in suo genere in quo conueniunt. ⁊ equa
liter continentur. Et sunt equalis perfe
ctionis. nec sunt simul perfectione. nec
vna est perfectior alia. nec prior nec po
sterior. Ideo iste modus p̄t dici sil p̄fe
ctione. ⁊ opponitur q̄rto mō p̄oris q̄ ali
q̄d dr̄ p̄us honore ⁊ p̄fectione. Et p̄ hoc
satis patet declaratio diuisionis ⁊ mem
broꝝ eius. Contra p̄dicta arguit̄ pri
mo sic Simul ⁊ p̄us opponuntur. quia
sil dicit p̄uationē p̄oris ⁊ posterioris re
linquēs aptitudinē ad ip̄m. ergo tot mo
dis dr̄ sil q̄t modis dr̄ prius. cū enī quin
q̄ꝫ sūt modi p̄oris. hic deberēt poni q̄nq̄ꝫ
modi sil. ⁊ p̄ cōsequēs nō sufficient̄ enu
merāt̄. Scd̄o sic. Illa q̄ conuertunt̄
⁊ neutrū est cā alterius sunt simul tēp̄e
cum i eodem instāti ē generatō ⁊ corrup
tio eoꝝ. ḡ prim⁹ ⁊ scd̄s modus coinci
dūt. Tercō sic. puer ⁊ senex nunc vi
uētes sunt simul tp̄e. cū sint i eodeꝫ nūc
et tn̄ eoꝝ generacō non fit ī eodem tp̄e
ḡ male diffinit̄ p̄m⁹ mod⁹ sil Quar
to sic. Causa ē ad cui⁹ esse seq̄tur aliud
ꝫ ad esse vni⁹ relati seq̄uit̄ esse alteri⁹
ḡ vnū est cā alteri⁹. qd̄ est cōn̄ secundū
modū. Quinto sic. Quecūq̄ꝫ sūt sil ī
aliq̄ conueniūt simul. ꝫ illa que econtrario
diuidūt vnū genus nunq̄ꝫ sunt simul in
eodem qꝛ opponūtur inter se. ergo ma
le assignat̄ tercius mod⁹ simul. Ad
p̄mū dicit̄ ꝙ simul p̄uatiue opponit̄ pri
ori ⁊ posteriori ⁊ ꝫꝫ rē p̄nt capi tot mōi
simul q̄t sunt modi prioris ⁊ posterioris
ꝫ tamen ꝑm vsum et accipiendo simul
vt valet ad cognitionem p̄dicamētorū
hic solū tres modi assignātur. Ad secū
dum dicit̄ ꝙ licet ea que conuertunt̄ ꝑm
existendi cōsequētiā sunt simul tempore
tamē alia rōne dicunt̄ simul tp̄e ⁊ na
tura. qꝛ inq̄tum simul ꝓducūtur sunt si
mul tp̄e. ⁊ q̄tū simul intelligūt̄ sub ali
qua natura dicūt̄ esse sil natura ⁊ ideo
isti modi non coincidunt Ad tertium
dr̄ ꝙ lꝫ puer ⁊ senex nunc viuentes sint
sil tp̄e q̄tū ad aliquā p̄tē sue duratōis
Non tn̄ ꝑm duratōem eoꝝ ꝫ vnus est
p̄us altero. Ad quartum dr̄ ꝙ Licet
ad esse vnius relatiui seq̄t̄ esse alterius

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-220/0182
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG